

Artikel van de maand – April 2013

Missiologische waarnemingen in het NT (16) – 2 Petrus

Door Dr. Steef van 't Slot

Als we het hoofdthema van Petrus' eerste brief beschrijven als 'verbaas u niet over vervolging van *buiten af*', kunnen we het thema van zijn tweede brief kwalificeren als 'pas op voor misleiding van *binnen uit*'.

De algoezaamheid van geloof in Christus wordt benadrukt, evenals het deel hebben aan de goddelijke natuur.¹ Meer is er niet nodig voor het geestelijk welzijn van de mens.

In de volgende paragraaf² stelt Petrus dat Christus' discipelen verantwoordelijk zijn voor hun geestelijke groei. Ze kunnen daarvoor niet afhankelijk blijven van zendelingen.

Zendelingen moeten goede onderwijs *structuren*³ ontwikkelen. Dat betekent *niet* dat ze die ook moeten *leiden*. Het delegeren van verantwoordelijkheden aan lokale mensen is deel van de vorming van inheemse leiders. Onderwijs blijft ook voor geestelijk volwassenen nodig.

De woorden 'toen we u verkondigden'⁴ impliceren bezoek van Petrus, misschien zelfs meer dan eens. Hij reisde waarschijnlijk door Klein-Azië, waarbij hij het toenemende gevaar van dwaalleer opmerkte en daarvoor waarschuwde.⁵ Hij ontdekte ook dat waarschijnlijk niet iedereen Paulus' brieven goed begreep⁶ en dat dwaalleraren zijn onderwijs hadden verdraaid.

Petrus was ooggetuige van Christus' bediening;⁷ hij had een persoonlijk getuigenis. Dat is onmisbaar voor iedere zending omdat geen ongelovige daar iets tegenin kan brengen. Onze unieke ervaringen met Hem vormen een belangrijk deel van de presentatie waarmee we de persoon en redding van Christus aan mensen bekendmaken die Hem nog niet kennen.

Petrus benadrukt de noodzaak acht te slaan op het woord van de profeten.⁸ Dat rekt af met de in evangelische gemeenten heersende mening, dat het Oude Testament van minder waarde is dan het Nieuwe. Het Oude is een licht dat schijnt in het donker, en zorgt voor geestelijke groei ('de morgenster die in uw hart opgaat'). Zendelingen zouden uit het Oude Testament moeten onderwijzen en hun discipelen er liefde voor bij moeten brengen, volgens Petrus.⁹

---

¹ 2 Pet. 1:3,4

² 1:5-11

³ 1:12-15

⁴ 1:16

⁵ Hoofdstuk 2

⁶ 3:15,16

⁷ 1:16b-18

⁸ 1:9-21

⁹ 3:2

Petrus' opsomming van valse leraren en hun dwalingen in hoofdstuk twee confronteert ons met de harde noodzaak van discipelschapscursussen voor jong bekeerden. Als zendelingen het woord van God onderwijzen, geïllustreerd door hun godvruchtige levens zodat hun discipelen waarheid en leugen kunnen onderscheiden, daalt de kans dat ze valse leraars zullen accepteren dramatisch. Discipelschap en grondig Bijbels onderwijs moeten voortdurend plaatsvinden.

Petrus laat geen ruimte voor misverstanden als hij zijn gedachten geeft over de 'eens-gered-altijd-gered' theorie.¹⁰

Een eigenschap van valse leraren in de laatste dagen is dat ze de belofte van Christus' wederkomst belachelijk maken.¹¹ Verwoesting van deze hoop voor de toekomst doodt de visie,¹² nodig voor het bereiken van de verre onbereikten.¹³ De ontkenning dat het tijdperk van genade eenmaal zal eindigen, plaatst hen in een positie dat de Dag des Heren voor hen inderdaad zal komen als een dief.¹⁴ Wereldzending sterft waar eschatologie sterft.

Onze eindtijdverwachtingen (en –berekeningen?) zijn niet conform Gods tijdschema.¹⁵ Wij interpreteren Zijn geduld als traagheid, maar Hij wil niet dat iemand verloren gaat.¹⁶ Dit bewijst dat dagelijks meer mensen gered worden dan er verloren gaan.¹⁷ Anders zou tijdsverlenging verlies betekenen in de zin van menselijke zielen en hun eeuwige bestemming.

De komst van de Heer kan versneld worden.¹⁸ Christus zei dat Hij zal terugkomen nadat het evangelie de hele aarde bereikt heeft.¹⁹ Hij zal Zich aan dat criterium houden. De nabijheid van Zijn komst kan ongeveer gemeten worden tegen de vorderingen in wereldzending. Voortgang versnelt wanneer meer mensen uitgezonden worden naar de uitersten der aarde. Jezus zegt ons te bidden voor werkers,²⁰ omdat alle volken, talen, stammen en naties vertegenwoordigd zullen zijn in het Koninkrijk.²¹ Christus keert niet terug zolang er onbereikte bevolkingsgroepen zijn. Dat is een verwaarloosde waarheid in de Kerk. Verlangt de Bruid zo weinig, de Bruidegom te ontmoeten? De roep 'Amen, kom Heer Jezus'²² wordt nauwelijks gehoord. Wat pijnlijk en schandelijk. Zijn we te lui om de Grote Opdracht af te maken en te onverschillig – liefdeloos, misschien – om te snakken naar Zijn komst? Hoeveel vervolging is er nodig om ons te veranderen?!

---

¹⁰ 2:20,21; 3:17

¹¹ 3:4

¹² Op. 7:9

¹³ Matt. 24:14

¹⁴ 2 Pet. 3:10

¹⁵ 3:8

¹⁶ 3:9

¹⁷ 3:15a

¹⁸ 3:12

¹⁹ Matt. 24:14

²⁰ Matt. 9:37,38

²¹ Op. 5:9; 7:9

²² 22:20

